

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 11

Utgitt 21 mars

1939

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

13 mars.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 vedtak av Budal herredstyre, Sør-Trøndelag fylke, i møte 27 februar 1939 om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 3 april 1939.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal med de nedennevnte unntak på hverdager holdes lukket fra kl. 20 til kl. 9.

På dager før søn- og helligdager lukkes kl. 17.

Påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften lukkes kl. 15.

1 mai og 17 mai holdes helt lukket.

B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 2. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 3. Overtredelse av vedtektens bestemmelser straffes etter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

13 mars.

I medhold av §§ 102 og 109 i lov om handelsnæring av 8 mars 1935 stadfester departementet herved med endel redaksjonelle endringer som gjeldende inntil videre beslutning av Idd herredstyre, Østfold fylke, i møte 11 februar 1939 om vedtekt for handel med brukte eller kasserte ting.

Vedtekten lyder så:

§ 1. Den som av politiet (lensmannen) i henhold til lov om handelsnæring av 8 mars 1935 § 102 får tillatelse til å drive oppkjøp eller tilbytning i salgsoyemed av brukte eller kasserte ting eller til som selvstendig mellommann å formidle omsetning av slike ting, skal betale kr. 10 i årlig avgift til herredskassen. Denne avgift betales til herredskassereren for tillatelse meddeles.

13 mars. Tillatelsen gis kun for kalenderåret og kan kalles tilbake hvis disse forskrifter overtreedes eller den handlende for øvrig gjør seg skyldig i overtredelse av handelsloven eller ikke lenger anses skikket til å drive slik forretning.

§ 2. Handelen kan kun drives på steder og i rom som for bevillingshaveren er godkjent av politiet (lensmannen) og som til enhver tid er undergitt politiets (lensmannens) kontroll.

De innkjøpte, tilbyttede eller mottatte gjenstander må ikke oppbevares utenfor disse steder eller rom før 8 dager etter innkjøpet.

Handelen skal tilkjennegis ved tydelig av politiet godkjent skilt over inngangsdøren.

Forretningen kan kun holdes åpen i den tid som er fastsatt i lukningsvedtektene for alminnelig kjøpmannshandel.

§ 3. Gjenstander som er innkjøpt, tilbyttet eller mottatt til salg, må ikke avhendes, forandres, smeltes eller tilintetgjøres før 8 dager etter at gjenstandene kom i den handlendes besittelse. Gjenstandene skal straks forsynes med merkelapp og nummer.

§ 4. Den handlende skal føre en av politiet (lensmannen) godkjent paginert bok over gjenstander som er innkjøpt, tilbyttet eller mottatt til salg. I denne føres inn gjenstandens nummer, tydelig angivelse eller betegnelse av gjenstanden, den persons navn, stilling og adresse av hvem gjenstanden er kjøpt, tilbyttet eller mottatt, dagen for kjøpet, tilbytingen eller mottagelsen og dagen for salget samt den persons navn, silling og adresse som gjenstanden er solgt til.

Den handlende plikter når som helst å legge fram for politiet så vel den ovenfor nevnte fortegnelse (bok) som enhver gjenstand som han har i sitt verge, enten den er oppført på fortegnelsen eller ikke.

§ 5. Den handlende må ikke kjøpe, bytte til seg eller motta brukte eller kasserte gjenstander av personer under 18 år.

§ 6. Politiet (lensmannen) kan i særlige tilfelle eller for særlige arter av gjenstander fritta fra bestemmelsene i §§ 2, 3 og 4 — dog ikke fra § 2 siste ledd.

§ 7. Et eksemplar av denne vedtekt skal slås opp på forretningsstedet hos vedkommende handlende.

§ 8. Overtredelse av denne vedtekt straffes overensstemmende med handelslovens § 112, jfr. § 113.

13 mars. **Skrivelse fra Handelsdepartementet.**

I medhold av §§ 102 og 109 i lov om handelsnæring av 8 mars 1935 stadfester departementet herved med endel redak-

sjonelle endringer som gjeldende inntil videre beslutning av 13 mars. Hammerfest bystyre i møte 22 februar 1939 om vedtekt for handel med brukte eller kasserte ting.

Vedtekten lyder så:

§ 1. Tillatelse i henhold til lov om handelsnæring av 8 mars 1935 § 102 til å handle med brukte eller kasserte ting meddeles av politiet.

Tillatelse kan gis enten for et ubegrenset tidsrom eller den kan gis for et kalenderår om gangen, i begge tilfelle med rett for politiet til tilbakekallelse når som helst.

For utøvingen av næringen betales en avgift til Hammerfest kommune av kr. 10 — ti kroner — årlig.

§ 2. Handelen må kun drives på steder og i rom som godkjennes av politiet og som til enhver tid er dettes kontroll undergitt. De kjøpte, tilbyttede eller til salg mottatte gjenstander må ikke oppbevares utenfor disse steder eller rom.

§ 3. Gjenstander som er innkjøpt, tilbyttet eller mottatt til salg må ikke avhendes, forandres, smeltes eller tilintetgjøres før 14 dager etter at de er kommet i den handlendes besittelse. De skal på en passende måte forsynes med merke og nummer.

§ 4. Den handlende skal føre en av politiet godkjent fortegnelse over innkjøpte, tilbyttede eller til salg mottatte gjenstander. I denne skal gjenstandenes nummer, tydelig angivelse eller betegnelse av gjenstanden, den persons navn, stilling og adresse, av hvem gjenstanden er kjøpt, tilbyttet eller mottatt, dagen for mottagelsen og salget, samt den persons navn og adresse til hvem den er avhendet anføres.

Den handlende er pliktig til når som helst for politiet å legge fram så vel den ovenfor nevnte fortegnelse som enhver gjenstand som befinner seg i hans verge, hva enten den er oppført på fortegnelsen eller ikke.

§ 5. Den handlende må ikke kjøpe, bytte til seg eller motta brukte eller kasserte gjenstander av person som skjønes å være under 18 år eller av beruste personer.

§ 6. Fra regelen i §§ 2, 3 og 4 kan politiet i særlige tilfelle meddele fritagelse.

§ 7. Avtrykk av denne vedtekt skal slås opp på forretningsstedet hos vedkommende handlende.

§ 8. Overtredelse av denne vedtekt straffes overensstemmende med handelslovens § 112, jfr. § 113.

14 mars.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer vedtak av Fana herredstyre, Hordaland fylke, i møte 23 februar d. å. om ny vedtekt angående luknings-tid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 3 april d. å. fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

- A. Utsalgssteder for varer skal med etternevnte unntak holdes lukket de 5 første hverdager i uken fra kl. 19 til kl. 8 og den siste hverdag i uken (lørdag) fra kl. 18.

I tiden fra og med 1 juli til og med 31 august lukkes kl. 18 de 5 første hverdager i uken og kl. 17 på lørdager.

De siste 8 hverdager før julaften kan holdes åpent til kl. 20.

Påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften lukkes kl. 16.

1 mai lukkes kl. 13.

17 mai holdes lukket hele dagen.

- B. På søn- og helligdager holdes lukket hele dagen.

§ 2. Utsalgssteder som bare selger sjokolade, drops, alkoholfri drikker, baker- og konditorvarer, frukt, tobakksprodukter og artikler for tobakksrøkning kan på hverdager holdes åpne en time lenger enn i foranstående § 1, litra a, 1 og 2 ledd, bestemt.

På 17 mai — når denne faller på hverdag — kan disse utsalgssteder holdes åpne fra kl. 8 til kl. 10 og fra kl. 13 til kl. 17 og på 1 mai — når denne faller på hverdag — kan kun holdes åpent fra kl. 13 til kl. 17.

For øvrig gjelder for disse utsalgssteder bestemmelsene i § 1.

§ 3. Vedtektenes bestemmelser gjelder ikke for utsalgssteder som bare selger aviser og tidsskrifter. Jfr. dog den alminnelige helligdagslovgivning.

§ 4. Bensinstasjoner rammes ikke av vedtektenes bestemmelser.

§ 5. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 6. Overtredelse av denne vedtekts bestemmelser straffes etter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

14 mars.

I medhold av § 28 i lov om skogvern av 12 februar 1932 har Landbruksdepartementet i dag for Engerdal herred, Hedmark fylke, utferdiget bestemmelse om vernskog.

Bestemmelsen som trer i kraft 1 mai 1939 ligger utlagt til ettersyn hos lensmannen og ordføreren i herredet.

Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

14 mars.

I medhold av § 28 i lov om skogvern frå 12 februar 1932 har Landbruksdepartementet i dag for Eiken herad, Vest-Agder fylke, utferda føresegner om vernskog.

Føresegnene som berre gjeld barskogen tek til å gjelda 1 mai 1939. Dei ligg utlagde til ettersyn hjå lensmannen og ordføreren i heradet.

Brot mot føresegnene vert straffa.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

16 mars.

I medhold av §§ 90 og 109 i lov om handelsnæring av 8 mars 1935 stadfester departementet herved med en del redaksjonelle endringer, som gjeldende inntil videre den av Bærum herredstyre, Akershus fylke, i møte 20 februar 1939 vedtatte vedtekt for salg fra offentlige steder og portrom m. v.

Vedtekten lyder så:

§ 1. Salg fra de i § 89 i lov om handelsnæring av 8 mars 1935 nevnte steder kan de fem første hverdager i uken foregå fra kl. 8,30 til kl. 23 og lørdager fra kl. 8,30 til kl. 24.

Påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften må salg ikke finne sted etter kl. 17.

Nyttårsdag, 1 påskedag, 1 pinsedag og 1 juledag samt langfredag må salg ikke finne sted.

På søn- og helligdager for øvrig kan salget foregå fra kl. 13 til kl. 24.

§ 2. Barn under 16 år må ikke drive salg eller bistå ved salg etter kl. 21.

§ 3. Den som vil drive salg som nevnt i § 1 skal gi skriftlig melding om dette til politiet før salget begynner. Den som allerede driver sådant salg skal innen en måned fra denne vedtekts ikrafttreden melde dette skriftlig til politiet som fører fortegnelse over de mottatte meldinger.

Likeledes sendes skriftlig melding til politiet når handel som omhandlet nedlegges eller stedet flyttes.

§ 4. Overtredelse av denne vedtekts bestemmelser straffes etter handelslovens §§ 112 og 113, jfr. § 92.

16 mars. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre de av Hisøy bygningskommunestyre, Aust-Agder fylke, vedtatte vedtekter til bygningsloven, dog slik at siste punktum i vedtekten til bygningslovens § 57 går ut som overflødig.

De approberte vedtekter lyder så:

Til lovens § 13 punkt 1.

Bygningsrådet består av: Lensmannen, helserådets ordfører, brannsjefen samt 3 av bygningskommunestyret valte medlemmer. Ett av medlemmene bør tilhøre bygningskommunestyret.

Til lovens § 23 b.

I Hisøy bygningskommune skal overalt anvendes åpen bebyggelse unntatt i strøk som ved eventuell vedtagelse av regulering eller byplan blir bestemt til industristrøk eller rekkebebyggelse.

Bygningsrådet kan tillate at der også i strøk for åpen bebyggelse bygges direkte til nabogrunn, når brannvegg anvendes og sikkerhet tilveiebringes ved tinglyst erklæring for at naboen oppfører sin bygning således at gavlene dekker hinannen.

Til lovens § 26 h.

Som regel må ingen murbygning gis mer enn to etasjer foruten kjeller og loft. Unntak fra denne regel kan i særlige tilfelle tillates av bygningsrådet, dog kan der ikke tillates oppført høyere bygninger enn 3 etasjer, men da uten beboelse på loftet.

For trebygninger gjelder bestemmelsene i bygningslovens §§ 114 og 115.

Til lovens § 26 i.

Ingen tomt må bebygges forinnen der foreligger en av bygningsrådet godkjent tomteinndeling for vedkommende kvartal og i tilfelle for de med dette naturlig sammenhengende kvartaler, for så vidt kvartalene tilhører byggherren eller selgeren.

Ingen tomt for boligbygning må bebygges med mer enn $\frac{1}{4}$ av arealet innenfor den regulerte gatelinje for de strøk som er bestemt for åpen villamessig bebyggelse.

Til lovens § 57.

Enhver tomt som selges eller bortfestes skal av kjøperen eller festeren besørges oppmålt og kartlagt med beskrivelse — altså en situasjonsplan — som så innsendes til bygningsrådet for innmerking på kommunens kart, og hvis hus bygges, dette avmerkes.

Oppmålingsforretningen foretas av den som til enhver tid 16 mars. av fylkesmannen er oppnevnt som konduktør til å foreta sådan oppmåling.

Betaling for oppmålings- og kartforretning erlegges etter følgende regulativ:

For tomt inntil 1 000 m² kr. 25

» » » 2 000 » » 35

hvoretter kr. 6 i tillegg for hvert 500 m².

Til lovens § 61.

Ingen grunn må bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker uten at der til enhver tid er tilfredsstillende adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann. I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet av helserådet.

Til lovens § 62.

Ethvert grunnstykke som utenfor regulert strøk bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker, eller hvor eldre bygning innredes til dette øyemed, må ha eller skaffe seg sådan adkomst som nevnt i lovens § 62.

Til lovens § 63.

Etter innhentet uttalelse fra bygningsrådet og helserådet kan bygningskommunestyret forby anlagt bensinstasjoner og tankanlegg av enhver art, samt kull og koksopplag, guano-, sildemel-, sildolje-, jodfabrikk eller liknende, innen bygningskommunens område. Foruten de i bygningslovens § 63, 1 omhandlede hensyn til omboende, skal det ved bedømmelsen av om tillatelse bør gis, også tas hensyn til hvorvidt anleggene vil virke sjenerende for ferdselen, eller skjemmende for vedkommende strøk.

Til lovens § 66.

I strøk for åpen villamessig bebyggelse kan bygningsrådet tillate at bygningene trekkes lenger inn på tomten enn bygge-linjene angir.

Til lovens § 97, 2.

Snøfanger skal, hvor det ifølge bygningsrådets skjønn anses nødvendig, anbringes i den utstrekning og utført av de materialer og med den konstruksjon som bygningsrådet godkjenner.

Stiger av ildfast materiale for brannvesenet skal, hvor det ifølge bygningsrådets skjønn anses nødvendig, anbringes på tak i den utstrekning og utført av materialer og med konstruksjon som bygningsrådet godkjenner.

Til lovens § 98.

Fra enhver bygning som ligger til gate, samt fra andre bygninger hvor det ifølge bygningsrådets skjønn anses nød-

16 mars. vendig, skal takvann avledes enten direkte til offentlig kloakk gjennom kloakkavstikker eller på annen tilfredsstillende måte ledes vekk fra bygningen hvis ikke offentlig kloakk forefinnes.

Til lovens §§ 109, 110, 111 og 112.

Som fornødne regler herom gjelder de for Hisøy til en hver tid stadfestede sunnhetsvedtekter.

Grisehus, stall og fjøs må ikke oppføres uten bygningsrådets tillatelse.

Til lovens § 137.

Bygningsrådet kan kreve at et byggeforetagende skal forestås av en av bygningsrådet godkjent fagmann, under det ansvar og på den måte som er foreskrevet i lovens § 137.

Til lovens § 144.

Behandling av bygningssaker og tilsyn med bygningsarbeider skjer etter følgende regulativ:

1. For behandling i bygningsrådet kr. 3,00
Dette gebyr betales ved anmeldelsen.

2. For tilsyn og ferdigattest:

Inntil 100 m² » 5,00

100—200 m² » 8,00

og deretter for hvert påbegynt 100 m² » 3,00

alt regnet for nye bygninger i en etasjes høyde.

For hver følgende etasje tillegges en halvdel av hva som er bestemt for én etasje.

For skur og liknende $\frac{1}{2}$ av ovenstående takster.

Gebyret må betales før attest utstedes.

3. Tilsyn med reparasjoner og påbygninger » 3,00

4. Bekreftet utskrift av bygningsrådets protokoll » 0,80

5. For attester vedkommende grunneiendommer og forandringer i deres areal » 3,00

6. De innkomne midler inngår i bygningsrådets kasse og benyttes etter bygningsrådets nærmere bestemmelser.

Til lovens § 146.

Helserådet kan påby foranstaltninger for avledning av grunnvann og spillvann fra alle tomter, også slike som ikke er eller aktes bebygget.

Til lovens § 150.

Bygningsrådet kan i den utstrekning det anses nødvendig treffe bestemmelser om reinhold m. v. som omhandlet i lovens § 150.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

16 mars.

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 11 desember 1924, jfr. § 67 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 stadfestes som gjeldende inntil videre det av Hisøy bygningskommunestyre, Aust-Agder fylke, i møte 9 januar 1939 gjorde vedtak om tilleggsbestemmelse til brannlovens § 15 slik at der påbudte antall feiinger nedsettes til 4 ganger pr. år for bygningskommunen med unntak av Kolbjørnsvik, hvor det fremdeles skal feies 5 ganger om året.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

16 mars.

I medhold av lov om motorvogner av 20 februar 1926, § 21 II, jfr. lov av 6 juni 1930 og 2 juni 1933 bestemmes for Evenes herred, Nordland fylke som gjeldende inntil videre følgende om bevillingstvang for ervervsmessig motorvognkjøring:

På de offentlige veier innen Evenes herred må ervervsmessig personbefordring uten rute med motorvogn ikke foretas av andre enn dem som får tillatelse dertil av politimesteren.

De nærmere bestemmelser og regler bl. a. angående antallet av sådanne tillatelser, takster for befordringen, største passasjertall, avgift for særskilt registrering, kontroll m. v. kan fastsettes av kommunestyret (formannskapet) etter forslag av politimesteren. Takstene skal derhos forelegges fylkesveistyret til godkjennelse for de streknings vedkommende hvor det er gitt tillatelse til bilrutedrift.

Unntatt fra foranstående bestemmelser er befordring fra sted utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet, samt kjøring med utenbygds vogn til Evenes herred og tilbake med de samme personer.

Videre er unntatt befordring av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger, jordmødre, syke som trenger hurtig hjelp samt veivesenets transporter.

Når trafikkforholdene bevirker at de med bevilling utstyrte vogner blir utilstrekkelige i antall kan dispensasjon for enkelt gang fra foranstående bestemmelser gis av lensmannen.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Lov om enkelte bestemmelser om fremmede statsskip m. v. 17 mars.
Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 17 februar 1939 sålydende:

§ 1. At et skip eies eller brukes av en fremmed stat eller at en skibslast tilhører fremmed stat skal ikke utenfor

17 mars. de i §§ 2 og 3 nevnte tilfelle være til hinder for at det her i Nr. 1. riket reises søksmål om krav som er en følge av bruken av skibet eller befordringen av lasten — eller for at det i anledning av sådant krav her i riket foretas tvangsfullbyrdelse og midlertidige forføininger overfor skibet eller lasten.

§ 2. Søksmål om krav som nevnt i § 1 kan ikke reises her i riket forsåvidt angår:

- 1) krigsskib og andre skib som en fremmed stat eier eller nytter når de på den tid da kravet opstod utelukkende blev brukt til statsformål av offentligrettslig art;
- 2) last som tilhører fremmed stat og føres på skib som nevnt under nr. 1;
- 3) last som tilhører fremmed stat og føres på handelsskib for statsformål av offentligrettslig art, med mindre kravet grunner sig på berging, felleshavari eller avtaler vedkommende lasten.

§ 3. Tvangsfullbyrdelse og midlertidige forføininger for krav som nevnt i § 1 kan ikke fremmes her i riket forsåvidt angår:

- 1) krigsskib og andre skib som en fremmed stat eier, nytter eller har befraktet i sin helhet på tid eller for reise, når skibet brukes utelukkende til statsformål av offentligrettslig art;
- 2) last som tilhører fremmed stat og føres på skib som nevnt under nr. 1 eller på handelsskib for statsformål av offentligrettslig art.

I henhold til overenskomst med fremmed stat kan Kongen bestemme at det samme skal gjelde andre skib som en fremmed stat eier eller nytter samt annen last som tilhører den når den fremmede stat i krigstid fremsetter forlangende herom.

§ 4. Ved overenskomst med fremmed stat kan det bestemmes at en bevidnelse fra vedkommende fremmede stats diplomatiske representant skal gjelde som bevis for at skib og last går inn under bestemmelsene i § 3 første ledd nr. 1 og 2 når det fremsettes krav om ophevelse av tvangsforretninger eller midlertidige forføininger.

§ 5. Denne lov trer i kraft fra den dag Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 17 mars 1939.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om fiske med bunnsløpenot (trål). 17 mars.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig: Nr. 2.

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 28 februar 1939 sålydende:

§ 1. Det er forbudt å drive fiske med bunnsløpenot (trål) på norsk sjøterritorium.

Til å drive slikt fiske utenfor sjøgrensen utkreves tillatelse av Kongen. Slik tillatelse kan bare gis for et antall av inntil 11 fartøier, heri innbefattet de fartøier som i henhold til midlertidig lov nr. 13 om fiske med bunnsløpenot av 16 juli 1936 § 1 har fått tillatelse til å drive med bunnsløpenot og har drevet dette fiske i 1938. Til nye fartøier kan tillatelse bare gis når disse er norskbygget, godkjent av vedkommende departement og i det vesentlige eies og drives av aktive fiskere. Ved overdragelse av fartøier bortfaller tillatelsen til å drive fiske med bunnsløpenot.

Kongen kan fastsette nærmere vilkår for tillatelsen, derunder bestemmelser om plikt til å gi opgave over fangst og verdiutbytte, om ilandbringelse, omsetning, kontroll med priser; tilvirkning og eksport av fangsten. Fangsten skal bare kunne tilvirkes som saltfisk eller klippfisk hvis ikke vedkommende departement, når markedsbehovet tilsier det, bestemmer at fangsten skal kunne anvendes på annen måte. Det må dog ikke gis tillatelse til eksport av fersk trålfisk på sådan måte at fangsten går inn under norsk kvote i fremmed land hvor importen av fisk er undergitt kontingentering, med mindre kvoten ikke på annen måte kan dekkes.

Såfremt dekning av tilståtte salgskvoter eller forsyningen av fisk til frie markeder tilsier det, kan Kongen for et eller flere havområder og for et kortere eller lengere tidsrum gi tillatelse til fiske med bunnsløpenot og anvendelse av fangsten utover det som er fastsatt i denne paragrafs annet og tredje ledd.

Regler for kontrollen med at vilkårene overholdes, gis av vedkommende regjeringsdepartement. Til å dekke utgiftene med denne kontroll skal det pålegges trålerne en avgift.

Bestemmelsene i denne paragrafs annet, tredje, fjerde og femte ledd, gjelder ikke trålere under 50 tonn bruttodrektighet. Disse må dog ha departementets tillatelse og er for øvrig pliktige til å underkaste sig de driftsforskrifter og gi de opplysninger om fangst m. v. som departementet bestemmer.

§ 2. Det er forbudt å bringe i land i Norge fisk fanget av utenlandske trålere, eller å foreta omlastning i norsk havn av sådan fisk innbragt fra fangstfeltet. Likeledes er det forbudt for utenlandske trålere å søke ly under den norske kyst for der å foreta omlastning av fisk.

17 mars. Dispensasjon fra forannevnte bestemmelse kan alene gis
Nr. 2. av vedkommende regjeringsdepartement og kun i ekstraordinære tilfelle (havari og lignende).

§ 3. Så lenge et fiskefartøi med bunnsløpnet er på sjøterritoriet utenfor havneområde, skal samtlige fiskeredskaper være stuet bort innenbords.

Således skal skovlene være satt innenfor rekken på dekk, og nettene — tømt for fisk — skal være bundet op innenbords.

§ 4. Fartøier som ankommer til fiskeplasser hvor andre fartøier allerede driver fiske, skal ikke sette sine fiskeredskaper og bøier slik i forhold til disse andre fartøier og deres redskaper at de på en utilbørlig måte griper forstyrrende inn i eller hindrer deres fiske.

§ 5. Trålfiskere skal treffe alle nødvendige forholdsregler for å hindre at der voldes skade på utestående garn- eller linerredskaper.

Trålfiskere skal, når de er i sikte av fartøier som fisker med garn eller line, søke opplysninger hos disse fartøier om beliggenheten av deres redskaper, og skal, når de har fått meddelelse derom, treffe alle nødvendige forholdsregler for å undgå dem.

§ 6. Når fartøier fisker med garn eller liner, skal trålfiskere ikke drive fiske nærmere enn en nautisk mil fra fartøiene eller disses redskaper.

§ 7. Når trålfiskere om dagen er i sikte av merker eller om natten av lys som er satt ut av fiskere som har efterlatt sine redskaper i sjøen, skal de ikke drive fiske nærmere enn en nautisk mil fra slike merker eller lys, og skal i intet tilfelle fiske mellom to slike merker eller lys.

§ 8. Opsynsskib skal, når forholdene tilsier det, gjøre trålfiskere oppmerksom på garn eller liner som er satt i sjøen og disses beliggenhet. Trålfiskerne skal ta hensyn til de anvisninger som således er gitt, og skal treffe alle nødvendige forholdsregler for å undgå redskapene.

§ 9. Dersom der er voldt skade på garn eller liner, har trålfiskere som samtidig hermed har trålet på feltet, i tilfelle av rettssak bevisbyrden for at skaden ikke skyldes feil fra deres side, — med mindre omstendighetene avgjort taler imot at sådant bevis fordres.

§ 10. Forinnen trålfiskere begynner sitt fiske, skal de tilkjennegi sin posisjon ved utsetning av en retningsbøie. Tråleren må ikke fiske i større avstand enn en nautisk mil fra denne bøie, når der er garn- eller linefiskere på feltet.

§ 11. Kongen kan bestemme at bruk av trål skal være 17 mars. forbudt hele året — eller til visse tider av året — på visse Nr. 2. deler av fiskehavet.

§ 12. Den som overtrer denne lov, eller forskrift som er gitt med hjemmel i loven — eller som medvirker hertil — straffes med bøter inntil kr. 20 000.

Ved overtredelse av lovens § 1 blir dessuten å inndra hele den ombordværende fangst med samtlige fangstredskaper, uansett om de tilhører den skyldige eller ikke. Også fangstens verdi kan inndras, men kun hos den skyldige. Hvor særdeles formildende omstendigheter foreligger, kan inndragning undlates for fangstredskapenes vedkommende. Videre kan også fartøiet med tilbehør — eller verdien derav hos den skyldige — helt eller delvis inndras.

Ved inndragning bortfaller panterett eller annen heftelse som måtte hvile på fartøi eller redskap.

Er den skyldige tidligere dømt til straff etter denne lov, eller foreligger skjerpene omstendigheter, kan fengselsstraff i inntil 6 måneder idømmes enten alene eller i forbindelse med bøtestraff.

Overtredelsen blir å anse som forseelse.

§ 13. Kongen kan tildele chefen på fartøi som fører opsyn med overholdelse av denne lov, myndighet til å forelegge bøter for overtredelser av lovens §§ 3—8 og § 10 og de i straffelovens § 418, første ledd, omhandlede forskrifter til undgåelse av sammenstøt mellom skiber eller angående nød-signaler eller losning.

§ 14. Hvis overtredelsen er begått av noen av besetningen på et fartøi, og straffansvar i den anledning kan gjøres gjeldende mot fartøiets fører, blir den underordnede ikke å straffe.

§ 15. Forskriftene i denne lov skal ikke gjelde for de fiskeriundersøkelser som iverksettes av staten.

§ 16. Bestemmelser i denne lov gjelder ikke for bruk av reketrål.

Dog skal påbudet i § 3 om bortstuing gis tilsvarende anvendelse også på reketrål, dersom reketrålen er av den art at den etter gjeldende forskrift ikk lovlig kan tas i bruk på sjøterritoriet.

§ 17. Denne lov trer i kraft 1 april 1939.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 17 mars 1939.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

17 mars.

Kongelig resolusjon.

I henhold til § 11, jfr. § 4 i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer meddeles stadfesting på vedtak av Borge herredstyre, Østfold fylke, i møte 30 januar 1939 om helseforskrifter for leirplasser, men slik at der i § 3 etter ordene: «En leirplass skal ligge lunt . . .» skytes inn: «fortrinsvis på tørr grunn.»

Forskriftene lyder så:

For leirplasser som til stadighet brukes av eller leies ut til automobilurister, motorsyklistar, fotturister, foreninger og liknende, fastsettes følgende forskrifter om orden og reinhold m. v.

§ 1. Leirplass, som ovenfor nevnt, kan ikke tas i bruk før helserådet har godkjent den. Om en leirplass skal gå inn under disse forskrifter, bestemmes av helserådet.

§ 2. Den som leier ut leirplass som nevnt i § 1, er forpliktet til å sørge for at plassen til enhver tid holdes i slik stand at det tilfredsstiller gjeldende helseforskrifter, og tilfredsstiller brukernes rimelige krav.

§ 3. Leirplass skal ligge lunt, fortrinsvis på tørr grunn, godt beskyttet mot vind og vær, og helst skråne litt. Der skal være lett adgang til godt og rikelig drikkevann. Ved tydelig oppslag skal gis anvisning på hvor reinvann kan hentes, samt settes forbud mot forurensning av hvilken som helst art av vanninntaket eller dets nærmere omgivelser.

§ 4. Det er strengt forbudt på leirplassen å kaste avfall, papir, tomme hermetikkbokser, appelsinskall og liknende. Avfall skal legges på et avsidesliggende sted, som før plassen tas i bruk, er anvist til det av helserådet. Utleieren skal sørge for at avfall fjernes — kjøres bort, nedgraves eller brennes — så ofte det viser seg nødvendig for å hindre stank eller andre ulemper.

Hvis telt benyttes, skal teltplassen ryddes før vedkommende forlater leirplassen.

§ 5. Vask og skylling av klær, bruksgjenstander og liknende, kan bare foregå på sted som ved oppslag er anvist til det.

§ 6. På leirplassen skal utleieren skaffe privet for hvert kjønn. Privetene skal ha størrelse og innredning som helserådet i hvert tilfelle bestemmer. Privetene skal ligge minst 15 meter fra leirplassen og offentlig eller privat vei.

Det må nøye påses at der ikke finner sted tilsig fra privetet til leirplassen, oppkomme, brønn, bekk eller annet sted, hvorfra der hentes vann.

Privetene skal ha binger, og disse skal være innkledd. 17 mars.
Privetet for menn skal dessuten ha anordnet pissoar.

Privetenes seter skal ha låkk. Det påhviler utleieren å fylle strømidler i sådan mengde i bingen at uttømmelsene holdes tildekket, og stank unngås. Bingene skal tømmes når de er $\frac{3}{4}$ fulle, eller oftere om helserådet krever det. Privetene skal holdes forsvarlig reine. Sete og gulv skal vaskes minst to ganger ukentlig, og ellers så ofte helserådet bestemmer.

Avtrede utenfor privetene er forbudt.

§ 7. Der må ikke på leirplassen foregå noe som i sanitær henseende kan medføre fare eller ulempe for naboene, således heller ikke volde støy eller annen uro om natten.

§ 8. Det påhviler også det reisende publikum å påse at forskriftene overholdes. Grov eller gjentatt overtredelse skal i tilfelle meldes til leirplassens eier.

§ 9. Et eksemplar av disse forskrifter skal settes i ramme med glass eller celluloid, og være oppslått på iøynefallende sted på leirplassen.

§ 10. Blir disse forskrifter tross advarsel ikke etterkommet, kan helserådet midlertidig nedlegge forbud mot å bruke leirplassen.

§ 11. Helserådet kan i særlige tilfelle tillate avvikelse fra disse forskrifter.

Kongelig resolusjon.

17 mars.

Med hjemmel i lov av 14 juni 1935 om fangst av bardehval m. v. med tilleggslover senest av 25 juni 1937 § 12, annet ledd, lov om Svalbard av 17 juli 1925 § 4 og lov om Jan Mayen av 27 februar 1930 § 2 bestemmes:

§ 1. Lov av 14 juni 1935 om fangst av bardehval m. v. med tilleggslover og bestemmelser, utferdiget med hjemmel i disse lover, skal gjelde for Svalbard og Jan Mayen.

§ 2. Det er forbudt uansett om vedkommeende er norsk eller utenlandsk statsborger eller selskap å drive landstasjon for fangst eller opparbeidelse av hval på Svalbard eller Jan Mayen.

Handelsdepartementet kan dispensere i vitenskapelig øyemed og kan fastsette vilkår herfor.

§ 3. Overtredelse av forbudet i § 2 straffes med bøter. Det ulovlig vunne utbytte kan inndras.

Kongeleg resolusjon.

17 mars.

Den konsesjonsgrensa som er nemnt i § 3, andre leden, i skogkonsesjonslova frå 18 september 1909 vert sett ned til 2000 dekar for Malm herad, Nord-Trøndelag fylke.

Resolusjonen tek til å gjelda straks.

17 mars.

Kongeleg resolusjon.

I. I medhald av lov frå 27 februar 1930 om laks- og sjøørrettfiskeriene m. v. §§ 29, 30 b og 39 c, jfr. § 39 siste leden, vert fastsett:

- a. I den del av Naustdalselva i Sunn- og Nordfjord fiskeridistrikt, Sogn og Fjordane fylke, der det går laks er det forbode å nytta all annan reidskap enn lakseverp og krokreidskap i tida frå torsdag kl. 18 til måndag kl. 18.
- b. I same del av elva skal det gå minst 1 time mellom kvar gong ein kastenot eller eit drivgarn vert ført over ein og same stad.
- c. På ei strekkje av 250 meter utanfor grensa mellom elv og sjø i Naustdalselva er det forbode til fangst av fisk å nytta kastenøter med mindre masker enn 5,8 cm mellom knutane og likeins vera forbode å nytta settjegarn eller liknande reidskap.
- d. På same strekkje som nemnt under c er deet forbode til fangst av fisk å nytta kastenøter med større masker enn 5,8 cm mellom knutane i tida frå torsdag kl. 18 til måndag kl. 18.

II. Denne resolusjonen tek til å gjelda straks og gjeld til vidare, men ikkje lenger enn ut året 1943.

18 mars.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil vidare den av Oslo bystyre i møte 27 oktober 1938 vedtatte endring av vedtekt til bygningslovens § 71 punkt 1 for Oslo. Ved denne endring utgår de to siste punktum i vedtekens punkt 1 og i stedet inntas følgende:

Bispegata — St. Halvards gate, Strømsveien inntil bygrensen.

Rettelse.

Side 15. Kongelig resolusjon angående forskrifter for inngivelse av krav på varemerker m. v. I 7 linje ovenfra skal det istedenfor «§ 2, 1 ledd» rettelig stå: § 22, 1 ledd.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.